

[Poul Dam.]

bevillingssystemet som sådant blevet kritiseret til døde. Jeg tror, vi stadig skal opretholde et bevillingssystem, og jeg tror det, fordi mit syn på, hvad biografer er, og hvad biografer skal være i samfundet, er diametralt modsat de medlemmers, som har fremsat det foreliggende forslag.

Fru Hanne Budtz talte om det gruelige i, at kommunen skulle konkurrere med sine egne borgere på et sådant næringsområde, og hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) talte om de tilfældige begunstigelser og om de næringsretlige betragtninger, som måtte ligge bag en protest mod bevillingssystemet.

For mig at se er det ikke rimeligt, at biografdrift overhovedet skal betragtes som et erhverv, som en næring. Der er her — og det vil der blive i stadig stigende grad i de kommende år — tale om en kulturel virksomhed, og der er jo ikke tale om den store økonomi. De oplysningsforbund, som har fået biografer, har — det gælder vist navnlig det oplysningsforbund, der fik en biograf sidst — opdaget, at det økonomisk var ganske besværligt at sidde med en sådan biograf, og at den store begunstigelse, som kunne være i det, slet ikke findes mere.

Hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) talte om det politiske misbrug, der kan være i nogle tilfælde. Hertil vil jeg sige, at hvis der er folk, der er ude for, at de bliver behandlet dårligt af politiske grunde, kan de jo bare skifte parti og derved håbe at få en bedre stilling på anden måde. Det er sket før. Og når netop hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) taler om, at man bør sælge den vare, folk vil have, må man acceptere dette som en sagkyndig vurdering af situationen.

Vi tror altså, det fortsat er nødvendigt med et bevillingssystem. Vi tror, det er nødvendigt ud fra kulturelle grunde, og vi tror, det vil være rimeligt at gå over til i stadig stigende grad at give bevillingerne til kommunerne, og at kommunerne accepterer, at de her har en kulturel funktion at udøve over for befolkningen i kommunerne. De erfaringer, man har gjort i Norge, hvor der i høj grad er kommunal biografdrift, er, så vidt jeg er underrettet, gode og nyttige. Det er klart, at man kan ikke vise så forfærdelig mange andre film end dem, der findes, og at hele spørgsmålet om

filmsproduktion kommer ind i billedet, men hvis kommunerne forstod deres opgave rigtigt — det er ikke sikkert, at alle kommuner gør det, men hvis de gjorde det — tror jeg nok, at den kommunale biografdrift ville være det rimelige. Jeg tror også, den bliver nødvendig, hvis vi overhovedet vil holde biograferne i gang i fremtiden. Det bliver meget svært stadig at få skaffet de fornødne indtægter, og det bliver meget svært at klare de store lejekrav, som efterhånden stilles, et spørgsmål, som ministeren også var inde på.

Det bliver naturligvis interessant at se, hvad det udvalg, som ministeren har nedsat, når frem til, men jeg vil her udstøde et generelt suk over de udvalg, som beskæftiger sig med dette område. Man har her i meget betydelig udstrækning anvendt branchens forskellige organisationer. Det er så at sige alle steder, hvor man drøfter film- og biografspørgsmål, sådan, at biografvejernes og de forskellige andre organisationer, som er interesseret i biografdrift, har den store overvægt. Der sidder én eller to, der kan fungere som gidslere for forbrugerinteresser eller almene kulturelle interesser, men det er branchen, som har hovedindflydelsen.

Jeg ser meget vel, at det er svært at skabe en rimelig forbrugerrepræsentation. Man har egentlig ikke andet end Dansk Folkeoplysnings Samråd; her må man så håbe, at man ikke er så uheldig hver gang at ramme et medlem, der samtidig har en biografbevilling. Det forekommer mig væsentligt at se hele biografspørgsmålet i en bred kulturel sammenhæng. Det er ikke alene erhverv, der er ikke alene tale om de begrundede interesser, som branchens folk har — og navnlig de, der har siddet med en bevilling i mange år, har jo virkelig en økonomisk, personlig interesse, som må tilgodeses — men filmen skal også have en rimelig plads i vort almene kulturliv.

Jeg ved ikke, om jeg må nævne en detalje på dette punkt. Vi har jo haft det princip, at gamle bevillinger løb videre så at sige i al evighed, og det har medført, at der stadig løber en række bevillinger uddelt til organisationer, som slet ikke ville kunne få bevillingerne, hverken efter den eksisterende lov eller efter den forrige biograflov. Det var måske rimeligt, om man på et eller andet